

Čbǒlica - Mǒhǒcskǒ

2013/2014

GLASILO UČENCEV DVOJEZIČNE OSNOVNE ŠOLE PROSENJAKOVCI
A PÁRTOSFALVI KÉTNYELVŰ ÁLTALÁNOS ISKOLA TANULÓINAK LAPJA

9 OKROGLIH LET

9 KEREK ÉV

Prosenjakovci, junij 2014

*»Drevo, mogočno,
Da ga ne objameš z rokami,
Vzklije iz drobnega semena.
Zgradba, višja od devetih nadstropij,
Zraste iz prgišča zemlje.
Potovanje, dolgo tisoč milj,
Se začne z enim samim korakom.«
(TNO 64)*

Učenci, bodoči akademiki, ki letos končujete osnovno šolo, dragi bralci!

Tako generacija, ki bo končala osnovno šolo leta 2014, prihaja do svojega zaključka. Le kako naj jo ocenim? Zasluži si oceno odlično. Nabrali ste si kopico znanja, novih izkušenj in spoznanj.

Učili ste se nekateri bolj, drugi manj zavzeto, se družili, nekateri bolj, drugi manj intenzivno, prijateljevali, premagovali ovire, veliko je bilo smeha in tudi kakšna solza je bila vmes. Tako kot mnoge generacije pred vami. A po nečem ste vendarle edinstveni. Edinstveni ste po tem, da ste za svoja leta k delu pristopali izjemno odgovorno, kar potrjuje vaš učni uspeh in potrjujejo uspehi na tekmovanjih.

Merilo znanja, ki Vam odpira vrata v svet, niso le ocene, zapisane v spričevalih. Merilo je tudi zavest o vložnem delu, pridobljene izkušnje in odnosi, s katerimi nenehno zorimo. Tu so tudi iniciativnost, solidarnost, sobivanje.

Dragi učenci, mali in veliki! Zelo sem ponosna na Vas. Izpostavila bi Vaše kulturno obnašanje. Obiskovalci šole, krajanji, ljudje, s katerimi ste prišli kakorkoli in kjerkoli v stik so vas pohvalili. Od vsepovsod same pohvale. Bile so takšne: »Veš, tvoji učenci pozdravljajo, priskočijo na pomoč, odstopijo mesto starejšemu na avtobusu, pustijo za sabo čist in urejen prostor, skrbijo za okolico šole ...« Izjemno!

Tekmovanja! Prinesla so izredno lepe rezultate. Zanje ste zaslužni učenci, starši in seveda mentorji. Hvala vam za te žlahtne dosežke.

Vsak človek je po nečem poseben, zato cenimo to edinstvenost in jo skušajmo negovati. Vsak ima svojo vrednost in le mi smo tisti, ki lahko svoji pustimo, da zasije. Učimo se iz napak, stremimo k temu, da smo danes boljši kot smo bili včeraj. Izredna pohvala gre našim letošnjim devetošolcem. S svojo ustvarjalnostjo, idejami, z ustrežno komunikacijo, s

pravimi medsebojnimi odnosi ste generacija, ki pušča velik pečat na šoli. Ponesite svojo ustvarjalnost v življenje.

Kedves tanulók, olvasók!

Egy iskolaév megint a végéhez ért. Sokat tanultatok, megismertétek a nemzedékek történetét, fejlesztettétek azt a képességeket, hogy gondolkozzatok, és úgyszintén azt is, hogy a gondolataitokat, érzéseiteket közöljétek és másokkal megértessétek.

Céljainkat, hogy a társ- és önismeretek tovább fejlődjen, kritikai érzéseitek erősödjenek, empátiás készségeitek növekedjenek, megvalósítottuk.

Megdicsérlek benneteket. Helyesen viselkedtetek, sok elismerést hoztatok a versenyekről. Büszke vagyok rátok.

A mindennapok többször megkérdőjelezzik az értékek, a tudás, a lelkesedés fontosságát. Hiszek ezekben az értékekben, hiszek az együttműködés fontosságában, hiszek a tanár munkájában, és hiszek abban, hogy minden tanuló fontos. Amikor a tanulókról gondolkodom, tudom, hogy ez a mai világ sokat vár el tőlük. Fontosnak találok, hogy együtt találjuk meg a módot a jobbra, a többre, a tenni akarásra. Ezért a tanulóknak minden egyes feladat az iskolában kihívás és buzdítás legyen, és nem megoldatlan feladat.

Remélem, hogy tudtok örülni annak, amikor sikerül megoldani a feladatokat. Remélem, hogy tudtok majd szemmel mérni és szívvel érezni.

Álljatok mindig a saját lábatokon, tartsátok tiszteletben az embereket, akik már eddig is és ezután is a segítségetekre voltak és lesznek abban, hogy felnőtté váljatok.

Élvezzétek a szünidőt, szeptemberben várunk benneteket.

Jožefa Herman, ravnateljica/igazgatónő

UTRINKI V ŠOLSLEM LETU 2013/2014 / A 2013-2014-es TANÉV PILLANATKÉPEI

Bzzz bzzz...še eno šolsko leto je za nami....tudi to leto je bilo delovno, ustvarjalno, tekmovalno, pestro, drugačno, nagajivo in polno dogodivščin.

Pa si pogledjmo nekaj utrinkov iz skoraj že minulega šolskega leta!

MINI OLIMPIADA

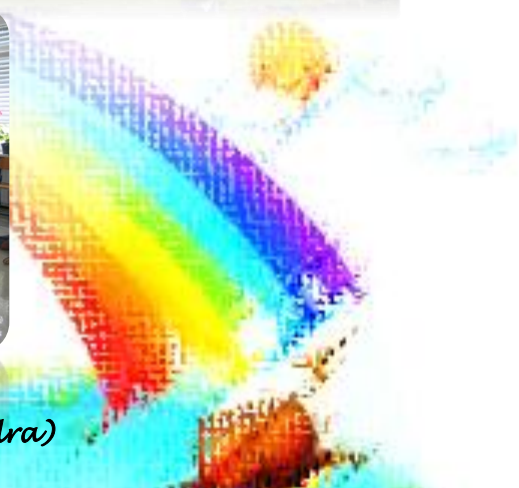

**PRIHOD DEDKA
MRAZA**

FARSANG

OČIŠČEVALNA AKCIJA

EKODAN: "VRTOVI ČUTIL" (Vidra)

9 KEREK ÉV

9 kerek év. Mit írhatnék e cím alá?tanulás, barátok, szórakozás, szeretet, viták, kibékülések, tesztek, büntetések, dicséretetek, szerelmek. Hibák, döntések, fejlődés...

Igen, talán ezekkel a szavakkal tudnám legjobban leírni azt a csodálatos, de nehéz 9 évet, amelyet 2005-ben kezdtem a KÁI, Pártosfalván.

Emlékszem még az első napra, amikor alig vártam, hogy beléphessek az osztályba. Legtöbbször mindig azt mondják, hogy izgultak az első napon, de én egy cseppet sem. Nem is féltém tőle, csak vártam a kezdetet.

Az első három év nagyon jól telt el, hiszen együtt voltam a barátaimmal, akikkel már az óvodában is összenőttünk. A harmadik éven csatlakoztak hozzánk a domonkosfai és a hodosi tanulók. Először nem jöttünk ki velük, mert ők valahogy távolinak tűntek nekünk. De ha most rájuk nézek ebben a pillanatban, úgy érzem, hogy ők számomra az egyik legközelebbi személyek, a második családom.

Hogy lehetnek a második családom? Úgy, hogy kilenc éven át minden reggel, amikor az iskolába értem, velük nevettem, sírtam, hülyültem, rosszkodtam, izgultam, örültem és velük „éltem” az iskolai életemet.

A 9 kerek év cím alá írhatnék az iskoláról, arról a szörnyű tanulásról, szabályokról, illemről....

De engem ez nem nagyon érdekel most, ha az elmúlt évekre visszagondolok. Bár tényleg sokat tanultam, sok szabályt meg is szegtem, és néhány tanárral szoros viszonyba kerültem, de nekem akkor is először az osztálytársaim és barátaim jutnak eszembe.

Ők voltak azok, akikkel átéltem az iskola rossz és jó dolgait. És e 9 év alatt egy család lettünk. Megbízunk egymásban, segítünk egymáson, összetartunk és szeretjük egymást. Írhatnék Bibliát az elmúlt évekről, de szerítem felesleges, hiszen ezeket a dolgokat mi mind magunkban őrizzuk, és soha nem felejtjük el őket.

Annyit tudok csak biztosan, hogy az 1999-esek a legjobbak!

Varga Endrina, 9. osztály

9 KEREK ÉV

Az első évemet 2005-ben kezdtem Hodoson. Az első nap nagyon izgalmas volt, hisz már akkor „nagy-nak” mondhattam magam. Első két évet ott töltöttem, utána kerültem Pártosfalvára.

Nagyobb iskola, több tanár, több tanuló. Már nem is éreztem magamat akkora nagynak. Nagyobbak voltak a kihívások, nehezebb a tananyag és több a felelőség. Minél idősebb lettem, annál nehezebb volt minden. Eleinte sokat tanultam, de mára már nem igazán érdekel, hisz most élem a lázadó korom.

Egyre közelebb a vég ... a vége egy fejezetnek, a kilenc kerek évemnek. Sok kedves és kevésbé kedves embert ismertem meg az évek alatt. Megtanultam viszonylag önálló lenni. Az évek alatt sokat makacsodtam. Ez egyben jó és rossz is. Így közel a ballagáshoz az ember átgondolja, hogy kik fognak hiányozni, kik miatt érdemes könnyet hullatni. Már kell a változás. Sosem voltam az a típus, aki megszokik valamit. Mindig is azt szerettem, szeretem, ha történik valami, ahogy most is.

Elballagunk, és lehet, hogy nem fogjuk látni egymást a régi osztálytársakkal, de lesznek mások. Új barátok, új iskola és egy új épület ... egy fejezet kezdete. Már izgatottan várom a jövőt, de a szívem egy része mindig itt marad. Minden változik, de a lényeg nem. Ez a jó az elmúló években. Hmmm ...Ennek a 9 évnek is vége, mint a most írott szövegnek ...

Sarka Dominik, 9. osztály

Vstopite z mano v LIKOVNI
KOTIČEK! / TANULÓINK RAJZAI ...

Tian Tibola, Tihožitje

Tian Tibola, Tihožitje

Sara Kerčmar, Črna risba

Tjaša Kerčmar, Pomlad

Sven Pap, Pri delu

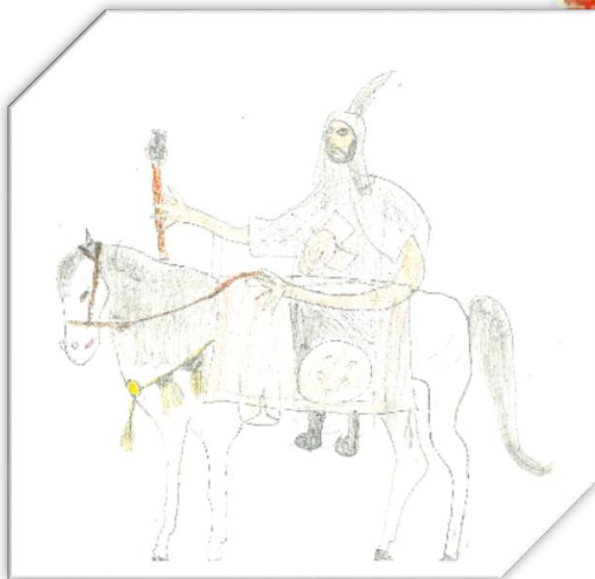
Kevin Körmendi, Na igrišču

Nina Laco, Cvetočė drevo

Alida Kiara Abraham, Pomlad

Balajc Anastazija, Mátyás király

Vstopite z mano v LITERARNI KOTIČEK! / TANULÓINK ÍRÁSAI

SZÜLETÉSNAP (KÖNYVISMERTETÉS)

A születésnap Szabó Magda alkotása. Ifjúsági regény. Az író nő regényét kamaszlányoknak szánta.

Illés Bori tizennégy éves diáklány kamasz éveit mutatja be.

Bori kamaszkorban van, nem hallgat a szüleire. Azt gondolja, hogy tizennegyedik születésnapján felnőtté válik, és végre túsarkú cipőt vehet magának. De a születésnapján nem kap se túsarkú cipőt, sem szép ruhát. Anyja szeretne kedveskedni Borinak, de az édesapja nem egyezik bele. Azt mondja, hogy erre nincs pénzük.

Bori szeretne olyan lenni, mint legjobb barátnője, Szilvia, aki már gimnazista. Szülei pedig azt mondják neki, vegyen inkább példát osztálytársnőjéről, Jutkáról.

Bori három hétig a közeli kertészetben nyári munkát végez. A pénzt majd a ruhára és a túsarkú cipőre fogja elkölteni. A pénzt Szilviára bízta, aki majd karácsonykor adja vissza neki.

A nyolcadik osztály Bori számára nagyon izgalmas, mert alig várja a középiskolát. Hamar eljön a karácsonyi szünet, mely havat is hoz. A lakásukba egy mérnök költözik, aki Borinak nagyon tetszik, és alig várja, hogy megvehesse a ruhát. Ekkor történik egy furcsa és egy szomorú esemény.

Ha szeretnéd ismerni a regény befejezését, olvasd el te is!

Dolinar Lana, 8. osztály

RDEČA KAPICA NA SREČNEM BREGU

Moja pravljica

Nekoč je živela deklica, ki so jo klicali Rdeča kapica. Poginil ji je pes, zato je bila zelo žalostna. Odločila se je, da bo šla na pot ter obiskala Srečni breg.

V gozdu na poti je srečala kužka Žalostnega, ki je bil zmeraj žalosten. Pot sta nadaljevala skupaj. Kar naenkrat se je kužek Žalosten spotaknil ob veje in si je zlomil nogo. Poginil je. Rdeča kapica je jokala in jokala.

A potem je priletela ptička Glasna, vzela čudežno travo ter kužka z njo namazala. Kuža Žalosten je bil spet zdrav. Vsi trije so odpotovali dalje.

Prišli so do velike skale. Zdaj se je spotaknila Rdeča kapica in si zlomila nos. Prišlo je drevo Tihec, Rdeči kapici namazalo nos s čudežno vejo in ta je bila spet zdrava. Nato so vsi štirje malicali in Rdeča kapica se je ponovno poškodovala. Tokrat se je urezala z ostrim nožem. Prihitelec je krt Hiter, ki je bil tako hiter, da ga ni nihče videl. Rdeči kapici je s svojo dlako pokril roko in ta je hitro ozdravela.

Vsi so srečni nadaljevali pot proti Srečnemu bregu. Tam so vsi srečno živeli.

Rdeča kapica se je vesela vrnila domov, kjer so jo že zelo pogrešali. Ker je bila zelo utrujena, je kmalu zaspala.

Miša Bočkorec, 4. razred

LEV

Moja najljubša žival je lev. Živi v Afriki in Aziji. Živijo v skupinah.

Lev je velika mačka, ki lahko zraste v dolžino do 2,5m. Ima dolg rep, težak je lahko 250kg. Pravijo mu kralj živali, predvsem zaradi njegove veličastne grive. Samec je lev, samica pa je levinja. Grivo ima samo lev. Hrani se z zebami, gnuji, gazelami in zajci. Levinja skoti mladiče na samem in jih po 1 mesecu pripelje v skupino.

Lev mi je všeč zato, ker sem lev po horoskopu.

Reof Škaper, 2. razred

Kedvenc állatom

Kedvenc állatom a kutya,
A neve Pufi. Efel színi.
Kutyaeledelmet eszik.
Az előszobában alszik.

Lukas Ungar

ZGODBIGA O KUŽKI

KUŽA SE JE IGRAL Z
ŽOGO. ŽOGA MU JE PADLA
POLEG ŽABE. TAM JE BILA TUDI
ŽELVA. ŽABA JE ŠLA V LUŽO.
TUDI FILIP JE STOPIH Z
NOGO V LUŽO. V ROKI JE IMEL
VREČO IN ŽAGO. ZA VEČIRJO JE
PRIŽGAL SVĚČO IN JE JEDEL
ŽEMI JO.

TIAN TIBOLA

Óraládi kirándulás

Egy szombaton kirándulni
mentem szüleimmel az erdőbe.
Ett páfrányt, bükkmakkot, tobozt
és rozínas leveleket gyűjtöttünk.
Aztán hazamentünk. Amit
gyűjtöttem, belőle rajzot készítettem.
Az elkészített rajz szobámat
díszíti. A kirándulásom nagyon
jól éreztem magamat.

Barič Melisa
3. o.

A KUTYA

A kutya a kedvenc háziállatom. Az én kutyámnak Kimi a neve. A testvérem születése után kaptuk az ismerőseinktől.

Először a kis hím nagyon félt. Minden kis lyukba bemászott, hogy ne találjuk meg őt. Néhány napig még a házban volt, aztán boksza került.

Amikor nagyobb lett, el kezdett rosszkodni. Karmolt, harapott, ugrált. Soha nem akart a helyére, vagyis a boksza menni. Kétévesen szökött meg először. Nagyon megijedtünk, mivel az előző kutyánkat is így érte baleset. Hogy ne tudjon többet elszökni, kaput építettünk, ami mindig le van zárva, ha Kimi futkároz.

A mi kutyánk nem túl nagy, de nem a méret a fontos. Nagyon gyorsan fut, visszahozza a labdát. Mindig hegyezi a fülét, ha pedig szimatot fog, nem hallgat senkire, csak az orrára. Amikor hívom őt, füttyölök, vagy kiabálok. Imádja, ha kap néhány kutyakekszet, mielőtt bemegy a bokszába, így örömmel a helyére megy. Szereti, amikor leguggolok, mert akkor odabújik hozzám és hízeleg. Legjobban a papámnak fogad szót, de nem baj, mert legalább valakire figyel.

Abraham Sarah, 6. osztály

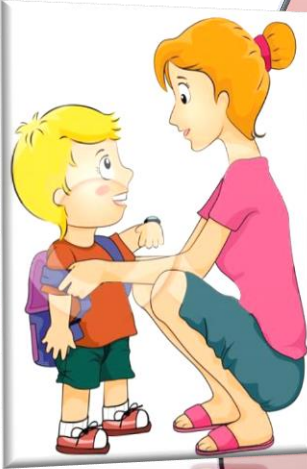
DOBIL SEM PSA

Ker je naš pes poginil, sem si zelo želel novega psa.

Prejšnje leto, ko sem prišel iz šole, mi je oče povedal, da ima presenečenje zame. Z avtom smo se odpeljali v Pečarovce, kjer smo zavili na neko dvorišče. Spraševal sem se, zakaj smo prišli sem? Na dvorišču sem opazil malega psa. To je bilo presenečenje, prišli smo po psa. Podoben je bil našemu prvemu psu. Bil je nemški ovčar. Imel je rjave oči, dolgo rjavo dlako in košat rep. Takoj mi je bil všeč, zato sem se začel z njim igrati. Prišel je veterinar, ki je kužka pregledal, če je zdrav. Poimenoval sem ga Rino. Presenečenje je bilo čudovito. Skupaj s psom smo se odpeljali domov.

Lepešega presenečenja mi starši ne bi mogli dati.

Sebastjan Poredoš, 5. razred

MAMICA MOJA

Mamica moja,
zelo si lepa.
Imam te rada zelo,
jaz tebi pomagam,
ti meni pomagaš.

Lepe zelene oči imaš ti, mamica moja,
lepo si oblečena,
še lepše smejiš se mi ti.

Mamica ti si moj srček,
ker me rada imaš
in ker si vedno z menoj.

Nina Laco, 2. razred

AZ ÉDESANYÁM

Édesanyámnak Amália a neve. Ő kiskorától Szentlászlón él. Minden nap főz és takarít. Mikor beteg vagyok, teát főz nekem. Mikor aludni megy, mindig kapok egy csókot tőle az arcomra. Majdnem minden nap elmegy velem sétálni. Nagyon szeretem őt és ő engem. Anyák napján papírból szívet készítek neki, és egy verset írok rá, amit magam gondolok ki. Édesanyám mindig megvéd. Nagyon jó anyuka. Nem tudnám elképzelni az életem nélküle.

Novak Nina, 6. osztály

INTERJÚ ANYUVAL

Mi a kedvenc ételed? Az olaszos tészták.

Mivel töltöd a szabadidődet? Szeretek olvasni.

Mi volt a kedvenc tantárgyat? A rajz és a tornaóra.

Melyik a kedvenc könyved? Nincs egy kedvencem, sok van.

Mi nélkül nem tudsz élni? Szeretet nélkül.

Mitől vagy szomorú? Ha számomra fontos dolgokban csalódnom kell.

Abraham Alida Kiara, 2. osztály

(KÉPZELT) INTERJÚ DEMI LOVATOVAL

A fiatal színésznőt leginkább azok ismerik, akik gyakran nézik a Disney csatornát, ugyanis ott láthatjuk főszerepben a Sonny, a sztárjelölt sorozatban. Demit azonban a zene is érdekli, így az sem csoda, hogy az X- Factorban zsűrizett. Sokan pedig azért zárták a szívükbe, mert nyíltan beszél az az iskolai zaklatásokról, a csúfolódásról, amelyben neki is része volt.

Melyik volt az első szerelmed, a zene vagy a színészet?

Mindenképpen a zene, hiszen anyám country énekesnő volt. Már hétévesen zongoráztam, és tízévesen gitároztam.

Az iskolában mégis lenéztek?

Kövének és csúnyának neveztek, amit el is hittem nekik. Nyolcéves korom óta kellett mindezt túrnöm, és addig fajultak a dolgok, hogy végül magánúton fejeztem be a sulit.

Hogyan hatottak rád ezek a piszkálódások?

Magam alatt voltam. Összevissza ettem, nem vigyáztam magamra. Problémám volt az önbizalommal.

Melyik filmben játszhattad el az első szerepedet?

Ez a Barney és a társai volt, azaz a barátságos lila dinó kalandjai.

Időközben a zenét sem hanyagoltad el. Fontosnak tartod, hogy ne csak a színészetre összpontosíts?

Ha már egyszer ebben nőttem fel, nem hagyhatom figyelmen kívül.

Mostanában is inkább zenével foglalkozol?

Tavaly az X-Factorban zsűriztem, Simon Cowel, L.A. Reid és Britney Spears mellett. Nagyon tanulságos és szórakoztató volt. Ugyanakkor nagy a felelősség, mert tényleg sok a tehetség, és ügyelni kell, hogy ne kallódjanak el.

Vöröš Anja, 8. osztály

TO SEM JAZ

Ime mi je Štefan. Hodim v 2. razred. Živim v Prosenjakovcih. Imam kratke lase. Rad nosim kratke hlače in majico s kratkimi rokavi. Najraje jem špagete. Doma najraje skačem na trampolinu.

Štefan Lazarovski, 2. razred

NAŠA HIŠA

Naša hiša je rjave barve. Je velika in visoka. Stoji na hribu. Hiša ima šest oken in dvoje vrat. Okna in vrata so bele barve. Imamo rjavo streho. Hiša in garaža sta zazidani skupaj. Naša soseda je učiteljica Suzana. Okrog naše hiše so rože, travnik in ograja, ki je rjave barve. Hiša stoji ob cesti. Imamo tudi hlev, ki je ločen od hiše. Na dvorišču so igrala, klopi in miza. Lepo mi je v naši hiši.

Tijan Bedič, 3. razred

HODOS

Hodos egy nagyon szép falu, amely 365 lakosból áll. Polgármesterünk Bunderla Rudolf. Nagyon közel van Magyarországhoz, ezért több a magyar nemzetiségű lakosa. Érdekességnek számít, hogy az egyetlen község Szlovéniában, ahol a legtöbb lakos evangélikus. Régen Hódosnak hívták, mert híres volt a hódokról. Működött itt tűzoltó-parancsnokság, csendőrség, bank, általános iskola, vadászegylet, egyházi központ és határőr-igazgatóság.

Ezenkívül még nagyon sok fontos épület van, pl a kultúrház, amelyben már rengeteg kiállítás, táncos rendezvény, bemutató, filmest, társasági összejövetel zajlott le. Benne található a falusi könyvtár is. A kultúrházzal szemben a kétnyelvű általános iskola és óvoda működik, amiben a kétnyelvű oktatás több mint ötven éves. Ez Muravidék egyik legrégebbi óvodája.

Ha nyugodt helyre vágyunk, akkor a hodosi tóhoz-sétálunk, ahol az állatok is szeretnek lenni, és ami telis-tele van növényekkel. Nyáron mindig gyönyörű fehér és rózsaszín tavirózsákat találok a víz felszínén.

Van egy evangélikus templomunk, ami idén lesz 171 éves.

Nagyon büszke vagyok, hogy ebben a kétnyelvű gyönyörű faluban élhetek, és biztos vagyok benne, hogy nem csak én gondolom így.

Abraham Sarah, 6. osztály

PRVIČ NA VLAKU

Moja prva vožnja z vlakom je potekala od Hodoša do Kopra. Peljal sem se skupaj z mojo družino. Odpravili smo se na tedenski dopust, na morje.

Zgodaj zjutraj sem slišal mamin glas: »Zbudi se!« Takoj sem vstal in se odpravil v kuhinjo, kjer me je čakal zajtrk. Odhite! sem v kopalnico, kjer sem se umil in oblekel. Ko smo bili vsi oblečeni, smo naložili prtljago v avtomobil in se odpeljali na železniško postajo Hodoš. Ata nam je takoj priskrbel vozovnice za vlak, ostali pa smo odnesli prtljago. Ob 4.20 se je oglasil žvižg vlaka, zaprla so se vrata in vlak se je začel premikati. Peljali smo se proti Murski Soboti, vendar z bratom nisva mogla zaspati. Na začetku naju je bilo strah, ta občutek sva čez nekaj časa izgubila. Bilo mi je dolgčas in sem dobil zamisel, da bi lahko kartali. Vsi so bili za to. Med kartanjem smo se dolgo pogovarjali in smejali. Čez čas sem pogledal skozi okno in zagledal postajo Ljubljana. Bil sem utrujen in sem za nekaj časa zaprl oči. Mama me je zbudila, ko smo prispeli v Koper. Vzeli smo prtljago in se odpravili v hotel.

Ta vožnja mi je ostala v globokem spominu, saj se je dogajala med poletnimi počitnicami. Imeli smo se zelo lepo. Želim si še več takih voženj z družino.

Teo Kovač, 5. razred

KIRÁNDULTUNK

Rogatecbe mentünk kirándulni. A múzeumban sok régi dolgot láttunk. A vezetőnkkel együtt régi hangszereket készítettünk. Többféle kenyeret és pércet sütöttünk. Egy régi műhelyben sasából karpereceket fontunk. A vezetőnk a régi időkről mesélt. Megnéztük, milyen volt egy bolt régen. Ott ajándéktárgyakat vásárolhattunk: ruhát, cipőt, édességet és dobozokat. Az ottani várat is megnéztük.

Hazafelé megálltunk a McDonaldsban, ahol megvacsorázhattunk. Majd a busszal elutaztunk haza. Otthon mindent elmeséltünk anyukánknak és apukánknak.

Špilak Larisa, 4. osztály

BÉCSI ÉLMÉNYEM

Alig vártam december 16-án, hogy a vonat megálljon Bécsben. A lánytestvéremhez mentem, aki ott tanul. Ez volt a születésnap ajándékom. Négy nap Bécsben, iskola nélkül! Eljutottunk a diákotthonig. Alig volt délután 1 óra, ezért elmentünk a városba. Natalija elárulta, hogy meglepetés vár rám. Elmentünk a színházba karácsonyi mesét nézni. A műsor egy óráig tartott. Nagyon gyönyörű volt. Az előadás után elmentünk a diákotthonba pihenni. Eldöntöttük, hogy másnap megnézzük a híres karácsonyi vásárt. Nagyon vártam a másnapot.

Másnap felkeltem és reggeliztem. Tudtam, hogy izgalmas nap vár ránk, hiszen vásárba megyünk. A vásárban hosszan sétáltunk, nagyon gyönyörű volt minden. Szív alakú lámpák díszítették a fákat. Négy nagy gyertyát is láttam. Fényképezkedtem is mellettük.

Másnap Sky-poztam anyuval és apuval. Majd elmentünk meglátogatni Valerit. Sokat beszélgettünk és játszottunk.

A bécsi szünidő nagyon tetszett, hiszen Bécs egy gyönyörű és nagy város. Már négyszer voltam Bécsben, és mindig szívesen megyek oda.

Novak Nina, 6. osztály

LJUBLJANÁBAN VOLTUNK

Péntek reggel Ljubljánába mentünk. Busz jött értünk az iskola udvarára.

Amikor megérkeztünk, mindjárt az iskolai múzeumba mentünk. Ott olyan órát tartottak nekünk, mint 1930-ban volt. Nagyon érdekes volt. Betűket tanultunk írni. Amikor vége lett az órának, bemutatták a múzeumot. Az már nem volt annyira izgalmas. Megismertük, hogyan tanultak az emberek több száz évvel ezelőtt.

Azután elmentünk a parlamentbe. Ott bemutattak néhány helyiséget.

Elmentünk ebédelni. Levest, spagettit és vegyes salátát kaptunk. Ízletes volt.

Ebéd után megnéztük Ljubljánát: a Cankar Otthont, a Szent Miklós templomot, a Városházát, az elnöki rezidenciát, a Tromostovje-t.

Este nyolckor értünk haza. A kirándulás jó volt.

Nemet Tajda, 7. osztály

„SZÁLL A MADÁR, ÁGRUL ÁGRA...”

(a 4. osztályos tanulók ismerkedése a magyar történelem nagy alakjaival)

A hét törzs hét vezére közül Álmost választották meg a magyarok fővezérének, aki a legöregebb és legbölcsebb volt köztük.

Benko Eva Marija, Álmos

- Hadd lám, ki mer kiállni velem! De egyszerre kettő jöjjön, eggyel nem is kezdek!

Horvat Mitja, Botond

- Nem kell nekem sem buzogány, sem kard – mondotta Botond, s üres kézzel ment a görögnek.

Bočkorec Miša, Botond

Messze földön emlegették István király igazságos ítéleteit. Amíg ő uralkodott, egyetlen vendégnek sem görbült meg a hajszála sem.

Balajc Anastazija, István király

Mátyás király budai palotáját mindenki megbámulta. Különösen a könyvek kötése tetszett a látogatóknak: minden köteten Mátyás király címerét látták. Ezért aztán a Corvin névről el is nevezték a csodálatos könyveket corvináknak.

Špilak Larisa, Mátyás király

TANÓRÁN 1930-BAN

Valamikor máshogyan folyt a tanítás, mint ma. Ezt szerették volna megismertetni velünk tanáraink, és vittek el bennünket Ljubljanába, az iskolai múzeumba.

Ott egy tanórán vettünk részt. Szépírást tanultunk.

A múzeumban először is korabeli ruhákba kellett öltöznünk. Utána bementünk a tanterembe. A padok úgy voltak állítva, hogy egyik oldalon a lányok ültek, a másikon a fiúk. A vezetőnk elmagyarázta, hogy a tanárnőt kisasszonynak kell nevezni, és egyszerre kell mindenkinek hangosan köszönni. Azután elhagyta a tantermet, mi pedig csendben, a kezünket a szék háta mögött tartva vártuk az óra kezdetét.

A csengő megszólalt, és a tanterembe egy fiatal nő lépett be. Mindenki csendben felállt, és hangosan köszöntötte: Jó napot, kisasszony! Először megnézte a kezünket, ha tiszták-e. Néhányunknak fel kellett állnia, mert be volt festve a körmünk.

Majd betűket kellett írunk, hiszen szépírási óra volt. A kisasszony nagyon szigorú volt. Írás közben a bal kezünket a szék támlája mögött kellett tartanunk. Endrinának és Laurának kukoricán kellett térdepelnie, Chiarának pedig a számápadban kellett ülnie. Ezeket sokat nevtük. Az óra végén megint felállva köszöntünk a tanárnőnek.

Magunkkal vihettük a munkalapokat, amelyekre írtunk. Nagyon érdekes volt. Többször is elmennék.

Dolinar Lana, 8. osztály

AZ ISKOLA RÉME

Egy este nagyon álmos voltam, ezért korán lefeküdtem. Tudtam, valahogy megéreztem, hogy az álmaid rémisztőek lesznek. Mély álomba merültem.

Nagyon sötét volt, és mi még mindig az iskolában voltunk. A lámpák csak halványan világítottak. Csend volt. Egyszer csak a nyitott ajtónál elsuhant valami fekete szörny. Nem tudtam megállapítani állat-e vagy ember. Meg sem mertem mozdulni a félelemtől. Még egy hang sem jött ki a torkomon. Azt gondoltam, hogy most fogok meghalni. Figyeltem és füleltem.

A koromsötétből megjelent előttem, és mély hangon megszólalt. Először a félelemtől levegőt sem tudtam venni. Majd elővette a lámpáját, és rám világított. Első hangja ez volt: - Követelem, hogy ezentúl minden este hozzád nekem ételt, mert ha nem, akkor minden éjjel megjelenek az álmodban!

Először nem hittem a fülemnek, de nagy nehezen felfogtam, hogy mit akar mondani.

Hirtelen felébredtem, az ágyam össze volt dobálva, én pedig csurom víz voltam. Lassan magamhoz tértem, és ránéztem az órára, amely éppen csörögni kezdett.

Vörös Anja, 8. osztály

A MÉHÉSZETI SZAKKÖR

Méhészeti szakkör már régen működik iskolánkon, mivel iskolánk méhészeti mintaközpont.

A szakkörhöz tizenegy tanuló jár. A szakkörnek én is tagja vagyok már hat éve. Minden csütörtökön hetedik órán és pénteken hatodik órán találkozunk. Megismerkedünk a méhekkal még részletesebben, és a velük való munkát is. Ezen az éven mézelő virágokról tanultunk. Megemléttük azt is, hogyan néz ki egy átlagos szlovén kaptár, és miből áll össze.

Iskolánknak méhkaptára is van és több méhcsaládja. Így esélyünk van a méheket közelről is megnézni, és a méhész munkáját gyakorolni.

Házmesterünk, Kozic Koloman, is méhész, és saját termelte mézet is ad el.

Tanulóink minden évben méhészeti versenyen is részt vesznek, és jó eredményekkel bizonyítanak. A verseny ezen az éven Velike Laščen volt. Persze ezen az éven is jó eredményekkel értünk haza. Két bronz és egy ezüst díjjal bizonyítottunk. Sokat kellett törekednünk és készülnünk, de érdemes volt.

Dolinar Lana, 8. osztály

KAKO SE IZOGNITI SLABI OCENI

Moj recept

Sestavine:

1 kg moke, 2 žlici medu, 1 pecilni prašek »VSEVED«, korenček sorte »POŠTEVANKA«, krompir sorte »BESEDILOZNALČEK«, »PAMETNE« ribe, čudežni napoj

Priprava:

Vzamemo 3 žlice moke ter ji vsujemo v skledo. Dodamo 2 žlici medu, 1 pecilni prašek »VSEVED«, nato pa primešamo še sesekljan korenček sorte »POŠTEVANKA« in drobno nasekljan krompir sorte »BESEDILOZNALČEK«. Vse sestavine dobro premešamo. Ko je zmes pripravljena, dodamo še »PAMETNE« ribe in prelijemo s čarobnim napojem.

To spečemo v pečici, ki smo jo predhodno segreti na 180° C. Pečemo tako dolgo, da je skorja zlato-rumene barve.

Ko bomo pojedli to pecivo, bomo postali najpametnejši v razredu.

Anastazija Balajc, 4. razred

HOGYAN SÜTÖTTEM ELŐSZÖR

Az őszi szünidőt Daša, az unokatestvérem, nálunk töltötte. Egyik nap almás süteményt sütöttünk.

Először elővettük a nagy receptkönyvet. Addig lapozgattunk benne, míg rátaláltunk erre a receptre. A képen nagyon jól nézett ki.

Először a tojásokat szét kellett választani. Az utolsó tojásnál a tojáshéja beleesett a tojássárgájába. Nagy bajban voltunk, hiszen a héj több kis darabra tört szét, mégis sikerült kihalásznunk őket. Utána a sárgájához hozzátettük a cukrot s a vaníliacukrot. Mikor jól összekevertük, hozzátettük a többi hozzávalót: olajt, tejet. Egy ideig kevertük, majd a fehérjét kevertük meg, majd hozzáadtuk a többi masszához. Hozzákevertük még a lisztet és a sütőport.

Miközben sült a piskóta, elmentünk almát szedni. Gyorsan leszedtük, majd futás a sütőhöz, hiszen nem tudtuk, milyen sokáig sül. Lemértük az alma súlyát. A piskótát kivettük a sütőből. Az almát megpucoltuk, aztán cukros vízbe főzni tettük. Főzés közben megkevergettük. Mikor az alma megfőtt, kiszedtük, és tálba raktuk. Daša villával az almát összemozogatta, én pedig a megmaradt vízhez három zacskó vanília pudingport kevertem és megfőztem. Mikor az alma is kész lett, egybeöntöttük és összekevertük. Mikor a sütemény lehűlt, tejszínt kevertünk össze és rátettük. A tejszínt a süteményen eligenítettük. Két marok csokoládét reszeltünk és rászórtuk. Mikor az ebédidő elérkezett, a süteményt felszeleteltük és tányérra raktuk.

A sütemény nagyon jól nézett ki és nagyon ízletes is volt.

Szucs Maja, 7. osztály

ITT A TAVASZ

Tavasszal kinyílik az első hóvirág. Ilyenkor nyílnak a különféle színű tavaszi virágok. A réteken és az erdőben is szedhetünk virágokat. Megörvendeztethetjük velük édesanyánkat. A gyerekek húsvétkor tojásokat festenek.

Az emberek a földeken és a kertekben dolgoznak. Ásnak, vetnek, gyomlálnak. A földeket bevetik, beültetik.

Szeretem a tavaszt, mert sokat játszhatok kint a természetben.

Benko Eva Marija, 4. osztály

A NÁRCISZ

A nárcisz egy gyönyörű tavaszi virág. Gyönyörű sárga szirmaival és kecses hosszú szárával kiszínezi a zöld rétet. Márciusban kezd virágozni. Ezeket a fehér vagy sárga szirmú virágokat már a görögök is kedvelték.

Érdekesség, hogy Aphrodité, a szerelem és a szépség istennője azzal büntette meg Narcissuszt, hogy amint a víz fölé hajol, beleszeret a saját tükörképébe. Szerelme a halálát okozta, de holtteste virággá változott. Ezt a virágot róla nevezték el, így lett a neve nárcisz.

Később ezért az önimádatot nárcizmusnak nevezték el.

Abraham Sarah, 6. osztály

KERÉKPÁROZTUNK

Amikor az iskolához értünk, a tanító néni mindjárt átnézték a kerékpárokat. Ezután felmentünk a kosárlabdapályára. Majd a Vesna tanító néni el kezdett tanítani kerékpározni. Később a füves részen gyakoroltunk. Ott felmentem megy kis dombra, s leeresztettem magam rajta. Ezt újra és újra kellett csinálnom. Majd ismét a kosárlabdapályán gyakoroltatták velem. Már annyira begyakoroltam, hogy a Vesna tanító néni alig tudott elérni.

Azután elmentünk enni és inni. Az uzsonna után újból kimentünk. A többiek a poligonon gyakoroltak. Már olyan messzire el tudtam kerékpározni, hogy a tanító néni megdicsértek.

Balajc Anastazija, 4. osztály

JAJ, DE JÓ A SZÁNKÓZÁS!

A bácsikám elhívott szánkózni.

Először megtolta a szánkómat, és én leszánkóztam a parton. Azután elmentünk a kutyámért, hogy ő is szánkózhasson velem. Egy alkalommal vele együtt beleestünk a sánca.

Később apukámmal együtt hóembert csináltunk, a bácsikámmal pedig elmentünk sétálni. Séta után jól esett a finom forró csokoládé.

Egy óra pihenő után újra szánkózni mentünk. A szánkómmal majdnem a fák közé csúsztam. Annyira tetszett ez a nap, hogy anyukámat megkértem, maradhassak még egyet. Nagyon jó volt ez a nap.

Špilak Larisa, 4. osztály

A SZÁNKÓZÁS

Reggel volt. Anita és én felhóztuk a kezeslábast és előkerítettük a szánkót. Elmentünk a közeli dombra és lecsúsztunk. egy idő múlva beleestünk egy mély árokba. Én rögtön kimásztam, de Anita már nem tudott. Belekapaszkodott a lábamba, és én kihúztam.

A veszélyes kaland után bementünk a házba, ahol forró csoki várt ránk. Utána pihentünk egy nagyot.

Balajc Anastazija, 4. osztály

MÁJUSFA ÁLLÍTÁSA

Április 30-án összegyűltünk a csekefai tűzoltóotthonnál, hogy felállítsuk a májusfát. Mielőtt felállították volna, a férfiak letisztították a fáról a kérget, és utána a lányok rákötözték a szalagokat. Közben főtt a babgulyás, aminek nagyon jó illata volt. Egy kis pihenés után a férfiak elkezdték felállítani a fát. Mire felállították, a babgulyás is elkészült. A finom babgulyás után meggyújtották a tábortüzet. S tartott a multság egész reggelig.

Balajc Anastazija, 4. osztály

AZ UNOKATESTVÉREM

Az unokatestvéremet Vanessának hívják. 2000-ben született. A fokovci általános iskolába jár.

Csinos, sovány, magas alkatú. Körülbelül 160 cm magas. Egyenes, hosszú, barna hajú és zöld szemű. A haja mindig be van fonva. Az arca hosszúkás.

Kedvenc színe a fekete. Nagyon divatosan öltözik, ezért nagyon elegáns.

Nagyon szereti az állatokat, főleg a kutyákat, a cicákat és a nyulakat. Neki is van kutyája.

Okos és jó tanuló. Szeret tanulni, ezért az osztályzatai is elég jók. Sok barátja van, hiszen könnyen és gyorsan barátkozik. A barátaihoz mindig igazságos és jószívű. Otthon sosem hazudik, ezért igazmondó.

Zeneiskolába jár. Fuvolázik. Van otthon fuvolája, azon szokott gyakorolni.

Imád főzni és sütni. Kedvenc étele a pizza, itala pedig a gyümölcsös szörp. Éttermekbe is szeret járni.

Három nyelven beszél. Németül, angolul és szlovénul, de magyarul is tud.

Mindig komolyan és felelősségteljesen viselkedik.

Ő a kedvenc unokatestvérem és nagyon szeretem!

Nemet Tajda, 7. osztály

SZÜLINAPOM TÖRTÉNETE

Szombaton volt a születésnapom, amelyre meghívtam a barátaimat: Emiriánt, Samot, Svent, Davidot, Patrickot és Larisát.

Legelőször Muraszombatba mentünk a Maximusba bowlingozni. Két csoportra osztódtunk. Az egyiket a fiúk alkották, kivéve Svent, mert ő még kicsi, a másikat viszont a lányok és a felnőttek. Nálunk Patrick volt a legjobb. Közben Coctát ittunk és cukorkát szopogattunk. Bowlingozás után haza mentünk.

Otthon folytatódott a játék. Mindenki a kedvencét játszotta. Patrick állandóan a számítógépen játszott különböző játékokat, amiket a többieknek is bemutatott. Daviddal kardoztunk, Emirian Nerf puskával lövöldözött. Samoval a Wiin Fifa 13-at játszottunk. Mindenki játszott, csak a lányokat nem láttam sehol.

Akkor hívott az anyukám tortát enni, aminek focilabda formája volt, és csokis volt a közepe. Mikor megettük a tortát, ami mindenkinek ízlett, folytattuk a játékot. A barátaim bújócskázni szerettek volna. Patrick lett a hunyó. Engem talált meg legutolján, hiszen én ismerem a legjobb búvóhelyeket.

Kezdetű sötétedni. Majdnem mindenkinek el kellett menni, mert fellépni mentek. Csak Samo és Sven maradtak. Fífát játszottunk és számítógépeztünk. A számítógépet is egy idő után meguntuk. Majd elmentünk az emeletre, lekapcsoltunk minden lámpát, és bújócskáztunk a sötétben.

A végén őik is elmentek. Ez volt a legjobb buli, amelyiken eddig voltam. Másik éven épp ilyen bulit fogok rendezni.

Polanec Bočkorec Dominik, 7. osztály

SKOČILA SVA SI V LASE

Lani med jesenskimi počitnicami so bili pri meni sestrična in bratranec iz Ptujja.

Doma je bil dolgčas. Zmenili smo se, da gremo skupaj v trgovino po sladkarije. V trgovini smo se domenili, da kupimo bombone v obliki črvov. Nini se ta ideja ni zdela dobra in rekla: »Jaz teh bonbonov nimam rada.« Izbrala si je čokoladice Crispelloje.

Ko smo prišli domov, smo žrebali, katere bonbone bomo pojedli najprej. Večina nas je glasovala za črve. Ko sem jih odprla, je bila Nina prva, ki si je hotela vzeti. Vsi smo bili jezni, kajti v trgovini je rekla, da teh bonbonov nima rada. Stekla je k mami in ji vse povedala. Pa tudi nekaj dodala in nekaj izpustila. Mama ji je rekla, da nas naj pusti pri miru.

Nina je prišla v hišo zelo razburjena. Videla je, da jemo čokolade. Hotela je vzeti celo vrečo. Nismo ji pustili, zato smo si skočili v lase. Nini je uspelo vzeti celo vrečo čokoladic in pobegniti. Starši so bili zunaj. Nina se je zunaj začela jokati in rekla, da smo jo pretepli. Vsi, ki so bili zunaj, so prišli v hišo. Daša je bila najstarejša, zato so jo določili, da pove celotno zgodbo. Daša je seveda vse povedala. Nina se je vmešavala v zgodbo in vedno rekla: » Ni res, ni res, laže se.«

Starši so Nini dali kazen, da mora cel dan sedeti v kuhinji. Mi otroci smo pa bili srečni, ker nas Nina ni mogla motiti med igro. Najbolj žalostna med vsemi pa je bila Nina.

Maja Soos, 7. razred

MOJA OBLAČILA SO OŽIVELA

Ko sem se zjutraj zbudila, sem v omari slišala neko klepetanje. Odprla sem omaro in iz nje so skočila moja oblačila. Hodila so po vsej sobi. Bila sem zelo presenečena. Moja najlepša obleka je prišla k meni in me začela spraševati: kako mi je ime, katera je moja najljubša obleka... nisem mogla verjeti, da lahko moja oblačila hodijo in govorijo. Na koncu sva z mojo najljubšo obleko postali res dobri prijateljici.

Luna Sara Kalamar, 5. razred

PRESENEČENJE JE USPELO

Lani sva skupaj z mamo za bratov rojstni dan pripravili presenečenje, rojstnodnevno zabavo.

Povabila sem sorodnike, prijatelje in bratove sošolce. Nihče ni zavrnil povabila.

Zjutraj sta brat in oče odšla v Mursko Soboto po žeblje za vhodna vrata. Vrnila sta se po dvanajsti uri. Medtem sva midve z mamo pripravili vse, kar je potrebno za rojstnodnevno zabavo.

Najprej sva spekli čokoladno torto in pecivo. Nato sva pripravili obložene kruhke. Jaz sem narezala štruco, mama pa je naložila sir in salamo. K sva pripravili predjed, sva začeli z glavno jedjo. Jaz sem olupila in sesekljala krompir, mama pa je začinila in spekla meso.

Ko sva naredili in pripravili hrano, sva se lotili čiščenja. Posesali sva tla in pobrisali prah s polic in dnevna soba je bila čista.

Medtem, ko sva čistili dnevno sobo, se je torta ohladila. Prehla sem jo s čokolado in povrh potrosila s kokosom.

Pripravili sva še mize in stole. Hrano sva servirali na mizo.

Ko sta brat in oče prišla domov, je bila ura pol ena. Z mamo sva se zelo razveselili. Ko sta stopila v dnevno sobo, je brat začudeno vprašal: »Kaj je to?« Jaz sem mu odgovorila: »Vse najboljše!« Zelo se je razveselil, ko sem mu povedala, da sva mu z mamo pripravili zabavo.

Kmalu so prišli tudi gostje.

Čez nekaj časa so se že vsi zabavali, jaz sem bila ponosna nase, da sem se spomnila te rojstnodnevne zabave.

Tajda Nemet, 7. razred

NEHÉZ A FELNŐTTÉ VÁLÁS

A felnőttek azt mondják, hogy ma más világ van, mint régen volt. Talán azért van sok helyen konfliktus, mert az idősebbek nem értik meg a mai világot.

Sokszor volt már rá példa, hogy az idősebbek elcsodálkoztak azon, hogy egy fiatal másképp fogja fel a dolgokat, mint ők ennyi idősen. Azt mondják, hogy modern a világ és sok minden megváltozott.

Példaként több olyan szót használok, amit az öregek nem értenek meg. Többször mondják, hogy amikor ők ennyi évesek voltak mint én, akkor nem szabadott csúnyán beszélni vagy visszabeszélni az idősebbeknek. ...

A mai fiatalok szerintük mindent megkapnak, és mindent megengednek nekik. Amikor a szüleim ennyi évesek voltak, nekik fele ennyi sem volt, mint nekünk.

Az iskolában is szigorúbbak voltak velük, mint ma velünk.

Nehezen értem meg, hogy a szüleim gyerekkorában nem volt számítógép és mobiltelefon. Örülök, hogy ma már nincs olyan szigorú világ, mint valaha volt.

Vörös Anja, 8. osztály

SLOVO OD OSNOVNOŠOLSKIH KLOPI

Moja zgodba in razmišljanje o šoli se je pričelo v vrtcu. Tam sem prvič slišal to besedo. Bil sem zelo negotov in zaskrbljen. Ne vem zakaj, ampak kot otrok sem se šole zelo veselil. Že ko sem prvič dobil torbo in knjige, sem se zelo razveselil. Vrtčevsko obdobje se je zelo hitro zaključilo in že je bil tu prvi šolski dan, poln skrivnosti in veselja.

Spomnim se, kako so nas sprejeli, kako smo plesali v krogu in me je bilo sram, ker me je oče gledal. Bil sem srečen. A ne zelo dolgo, saj sem videl pravo/resnično plat šole. Ampak sem se trudil temu izogniti, kakršnim koli nevšečnostim. In potem so tu prijatelji. Prijatelje ne spoznaš včeraj ali danes. Prijatelj je tisti, ki je bil s tabo celo otroštvo. Tisti, s katerim sta delala razne norčije. Ne razumem staršev in učiteljev, ki mislijo, da je tako lahko navezati stik z nekom, ki ga ne poznaš. A najbolj boli, ko ta "prijatelj" pozabi nate ali si najde drugega prijatelja. Ampak se še vseeno razveseliš, ko ga vidiš, ali ko kam gresta. Starši me velikokrat zmerjajo, ker nisem v dobri družbi. Sam ne mislim tako. Nisem jaz kriv če prijatelji kadijo ali pijejo. Ne razumem staršev, zakaj se ne bi smel družiti z njimi, saj so moji najboljši prijatelji. Moj razred tudi ni dosti drugačen. Svojega razreda ne bi zamenjal za nič. V trenutku, ko smo se spoznali in do sedaj, so se med nami spletle močne vezi prijateljstva. Delujemo kot skupina, saj se tako tudi spodobi. Vedno držimo skupaj, tudi kadar se skregamo zaradi malenkosti. Če rabim pomoč mi bodo sošolci pomagali, saj navsezadnje, zakaj so prijatelji. Toliko misli in čustev bom pustil na tej šoli. Nočem še zapustiti svojega razreda. Nikdar jih ne bom pozabil.

A vse se enkrat konča. Sonce zaide, ogenj ugasne, človek umre. Nikoli ne bom pozabil tistih prijateljev, ki so mi priskočili na pomoč. Toliko spominov bo odšlo z nami. Po končani valeti bo vsak šel svojo pot. Z nekaterimi se mogoče več ne bom videl. Pogrešal jih bom. Spomini, ki jih bom odnesel s seboj iz osnovne šole, bodo v meni živeli večno.

Jan Kramberger, 9. razred

SLOVO OD OSNOVNOŠOLSКИH KLOPI

Zdaj, ko sedim tu v tej učilnici in se oziram okoli sebe, mi pogled uide na sošolce in srce se mi skrči. Vsi sedijo tako mirno, zatopljeni v svoje misli.

Skozi okno vidim ptice, vse so skupaj, v eni skupini. Nato močno zabliška. Vsaka ptica odleti v svojo smer ... A se bodo kdaj vrnile druga k drugi? Ali bodo pozabile svoj zadnji skupni let? Ne vem. Vem le, da ko sem jih gledala, sem pomislila na nas, na naš razred. Mi smo tudi kot tiste ptice zunaj v zraku. Skupaj smo preleteli 9 let dolge in težke, a srečne in z ljubeznijo polne poti, a zdaj se bojim, da bo tu tudi zabliškalo ... Bojim se, da bom v zraku videla le oddaljujoče se prijatelje, za katere ne vem, če se kdaj vrnejo.

Vsa ta težka, težavna leta od 1. do 9. razreda bodo odšla v pozabo? Vsi trenutki sreče, veselja, pričakovanja in ljubezni bodo izginili? Nočem tega! 9 učencev, otrok, najstnikov je postalo prava družina. Stali smo si ob strani v dobrem in slabem, branili smo se, ko je kateri od nas kaj ušpičil, tolažili smo se, ko je bilo kaj narobe. Ne! Tega človek ne more pozabiti! Ta dolga leta znotraj našega doma, šole, kjer smo se razvili iz otrok v skoraj odrasle osebe, ne morejo, ne smejo v pozabo!

Približuje se naš zadnji let. Še dva tedna in morali se bomo posloviti. Mi se ne bomo poslovljali od šole in učenja. Mi se bomo poslovljali drug od drugega, od skupaj preživetega časa.

Zadnjič, ko sem si šla kupiti obleko za valetu in sem prišla v trgovino, ter prijala z roko prvo obleko, ki mi je bila všeč, me je preletel mrz. Ta mrz me je seznanil s tem, da se bliža konec. Naš let se bliža h koncu in začel se bo čisto nov polet z drugimi osebami in z drugimi doživetji.

Bojim se konca, a некоč mi je nekdo rekel, da je strah največji sovražnik in ga lahko premagaš le s tem, da zapreš oči in si zamisliš nekaj, za kar bi rad, da bi se zgodilo.

Torej zaprem oči. Vidim sebe čez nekaj let. Sem v zaprtem svetlem prostoru. Nisem sama, tu so oni, moji sošolci. Prav takšni so kot pri zadnjem letu. Dominik ima svetle lase in je zaspan, Manuel je tih in samo posluša ter molči, Laura se smeji in oči se ji svetijo, David trdo stoji, ker mu je dolgčas, Melani se tako glasno smeji, da vse odmeva, Chiara gleda naokrog in se nasmihava, saj jo spravljamo v smeh, Marina se krega z Janom, ki jo zafrkava, in jaz jih samo gledam in si želim, da bi za vedno ostalo tako.

Ko se ena vrata zaprejo, se druga odprejo. Osnovnošolska vrata se bodo zelo kmalu zaprla in odprla se bodo druga vrata z novimi spoznanji, izzivi, prijatelji ... Ni me več strah. Ko zaprem oči, se mi vrata v osnovnošolske klopi znova odprejo, da lahko le za trenutek pokukam vanje, v preteklost.

Endrina Varga, 9. razred

PRIJATELJSTVO...

A BARÁTSÁG...

Ksenija Pucko, učenka 4. razreda, je pridno zbirala pregovore o prijateljstvu.

Prijatelja spoznaš v nesreči.

Če te hvali prijatelj, mu bodi hvaležen. Če te hvali sovražnik, se pazi.

Če te hvali prijatelj, mu bodi hvaležen.
Če te hvali sovražnik, se pazi.

Prijatelji so kot strune na goslih; ne smeš jih preveč napanjati.

Kdor nima nobenega prijatelja, hodi kot tujec po zemlji.

Bivši prijatelj je hujši kot sovražnik.

Prijateljstvo je kot denar; lažje ga je zaslužiti kot obdržati.

Ne pričakuj od prijateljev, da ti bodo storili to, kar lahko narediš sam.

Pravo prijateljstvo je eno najtežje dosegljivih čustev; morda celo teže dosegljivo kot ljubezen.

Lažje je odpustiti sovražniku, kot prijatelju.

Prijateljstvo se krepi z obisku, še posebej z redkimi.

Prijateljstvo je kot rastlina, ki jo je treba pogosto zalivati.

Čisti računi, dobri prijatelji.

A BARÁTNŐM

Bemutatom a barátnőmet, Abraham Sarah-t.

Sarah 2002. december 18-án született. Tizenegy éves.

Hosszú barna haja és barna szeme van. Hatodik osztályba jár. A pártosfalvi kétnyelvű általános iskola tanulója.

Van egy lánytestvére, Alida Kiara, aki második osztályos. Anyja, Klaudia, újságíró. Apja, Boris, a vasútállomáson dolgozik. Sarahval legtöbbször az iskolában találkozunk. Míg kisebbek voltunk, egymáshoz jártunk játszani. Sarahnak sok barátnője van.

Az Árgyélus gyermek néptáncgyűttes tagja. Szeret zenét hallgatni, televíziót nézni és számítógépezni.

Szünidőben fel szokjuk hívni egymást. Minden második kedden Lea osztálytársával Lendvára megy. A lendvai magyar rádió Tini expressz műsorvezetője.

A nyarat a horvát tengerparton töltötte a családjával. Egymással magyarul beszélünk.

Nem rosszkodik.

Sarahval rokonságban vagyunk, ezért sokszor egymást megvédjük, vagy kisegítjük, ha bajban vagyunk.

Remélem, mikor idősebbek leszünk, még mindig jó barátnők leszünk.

Soos Maja, 7.osztály

ZA RADOVEDNEŽE IN BISTRE
GLAVE... / FEJTÖRÖK...

	1		4	2				5
		2		7	1		3	9
							4	
2		7	1					6
				4				
6					7	4		3
	7							
1	2		7	3		5		
3				8	2		7	

Vodoravno:

5. Pred nekaj leti je bil še deveti planet našega osončja.
8. Njena kratica je MVP. Okoli Zemlje kroži na višini približno 360 km.
9. Zemljin naravni satelit.
10. Edina zvezda našega Osončja.
11. Ena od Galilejevih lun.
16. Planet z najlepšimi obroči.
17. Ozvezdje, v katerem leži Veliki voz.
19. Osmi planet od Sonca. Je plinasti velikan, ki se imenuje po rimskem bogu morja.
22. Spremenljive zvezde.
24. Planet, ki ima dve luni: Fobos in Deimos.
25. Skupina najsvetlejših zvezd v Malem medvedu. Ena od teh zvezd je Severnica.
28. Sedem najsvetlejših zvezd v ozvezdju Velikega medveda sestavlja vzorec, ki ga imenujemo
_____.
29. Zvezda, ki se nahaja v Malem medvedu. Je nad severnim geografskim polom. Pri opazovanju
se nam zdi, da miruje in da druge zvezde krožijo okoli nje.
30. Sijoče plinasto nebesno telo z veliko maso.
31. Enota za dolžino, ki se uporablja v astronomiji.
32. Ozvezdje v obliki črke W.

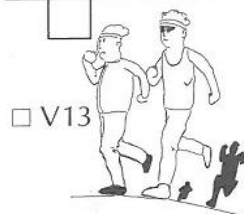
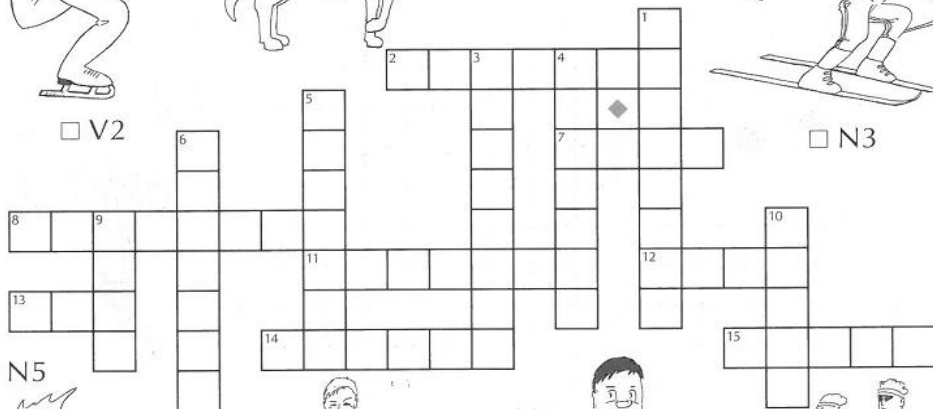
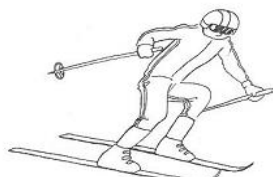
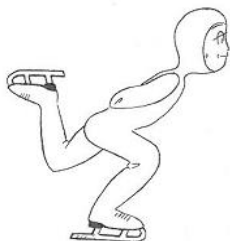
Navpično:

1. Najbližja zvezda izven našega Osončja. Od nas je oddaljena 4,2 svetlobnih let.
2. Planet, na katerem živimo.
3. Je majhno [astronomsko telo](#), podobno [asteroidu](#). Sestavljen je pretežno iz [ledu](#). Najbolj znan je Halleyjev.
4. V ozvezdju Dvojčka se nahajata _____ in Poluks.
6. Ozvezdje sedmih zvezd, ki se imenuje po starogrškem lovcu.
7. Največji planet našega Osončja.
12. Sedmi planet od Sonca.
13. Tri zvezde, ki so del ozvezdja Orion. Sestavljajo pas mogočnega lovca Oriona.
14. Najmanjši planet našega Osončja.
15. Zemljin sestrski planet.
18. Majhno, trdno telo, ki kroži okoli Sonca. Veliko teh teles se nahaja v asteroidnem pasu med Marsom in Jupitrom.
20. [Astronomsko telo](#), ki nastane, ko [zvezda](#) z majhno ali srednjo [težo](#) umre.
21. Ozvezdje, v katerem se nahaja Mali voz.
23. Medzvezdni oblak prašnih delcev in plinov. Tu se rojevajo zvezde.
26. Najsvetlejša zvezda na nočnem nebu.
27. Nebesna telesa, ki krožijo okrog zvezde. V našem Osončju jih je osem.

Tajda, Aleš, Darko, David,

Dominik, Grega, Renato

7. razred

□ boks

□ drsanje

□ golf

□ hokej

□ jahanje

□ judo

□ karate

□ košarka

□ nogomet

□ odbojka

□ ribištvo

□ smučanje

□ tek

□ tenis

□ veslanje

ZA KONEC PA TI PONUJAM
ŠE MALO ZABAVE ... / MÉG
EGY KIS SZÓRAKOZÁS ...

Babica gre z vnukom čez cesto. Pripelje avto in ustavi
ter ju spusti čez cesto. Babica pravi: »Vidiš, Mihec, to
je pa kavalir.«
»Kakšen kavalir. To je bil mercedes.«

»Petra, tvoja domača naloga o psičkih je pa zelo kratka, saj ima samo dva stavka:
Naša psica je črna. Letos je dobila tri mladičke. To pa res ni veliko!«
»Ja, res je, lani jih je dobila pet!«

**"Janezek, kje smo ostali zadnjič?" hoče vedeti učiteljica v šoli. "Jaz sem ležal
doma bolan, kje ste bili vi pa pojma nimam."**

Učiteljica slovenščine učencem vrne šolsko nalogo. Peter vpraša učiteljico:
»Ne znam prebrati, kaj ste napisali na koncu moje naloge.«
Učiteljica vzame njegovo nalogo in prebere:
»Peter, bolj razločno in lepše piši!«

**Psa se srečata. Prvi pozdravi: »Hov, hov...«, drugi pa odzdravi: »Mijav, mijav...«
»Kako pa ti govoriš?« se čudi prvi pes.
»Obiskujem tečaj tujih jezikov pa malo vadam,« se pohvali.**

Komarček se vrne domov po svojem prvem samostojnem letu.
Mama ga vpraša: »Sine, kako je bilo?«
»Fantastično, vsi so mi ploskali.«

SREČNO! / MINDEN
JÓT!

Izdal: DOŠ Prosenjakovci
Pripravili: Alenka Kuhar, Bronja Sabotin, Melinda Gal in Jožefa Herman
Tisk: DOŠ Prosenjakovci
Število izvodov: 20

